

Силата на семейството

Семейството е свято! Свято е , защото Бог ни дарява с него! Свети са и нашите родители .Те са първите хора , с които се срещаме и тези , с които оставаме докрай!Дори и да са далеч от нас , ние ще ги носим в сърцата си , в мислите си, в спомените си.Казват , че човек без семейство е като дърво без корен и сигурно е така, защото семейството ни дава живителни сили .То ни кара да се чувстваме обичани и нужни.

Благодарна съм на Бог , че имам семейство – майка и татко , защото за много деца това е само мечта, може би най-голямата им мечта.Не мога и не искам да си представям как би изглеждал животът ми без моите родители!Съчуствам на децата , които няма с кого да споделят радостта и тъгата си , които няма кой да прегърне и да целуне за лека нощ.Сигурно е трудно да няма на кого да кажеш как е минал денят ти, с кого си играл , по какво са те изпитали , кой въпрос от днешния тест по математика те е затруднил....

Една от Божиите заповеди гласи : „Почитай баща си и майка си“.Почитта се отдава само на заслужили хора , а какво са нашите родители , ако не най-заслужилите?

От първия миг на раждането ни бдят над нас – гледат ни , учат ни да говорим , да ходим , да обичаме ..

За мен всеки ден прекаран с родителите ми е прекрасен, защото освен мои родители , мама и тате са и мои истински приятели.Те се забавляват заедно с мен , когато сме на почивка и винаги ни е много весело заедно.Когато имам трудни моменти мама винаги е насреща! С ласкавата си усмивка винаги намира начин да ме окуражи , а прегръдката и поваряйте ми – няма по-уютно място на света за мен!

И двамата с татко много ми помагат , защото искат , когато порасна да стана добър човек .

Доверието в моето семейство е най-важното нещо. Всеки може да разчита на другия , че ще бъде до него , когато се наложи.Имам ли нужда от съвет веднага споделям с моите родители , защото съм сигурна , че винаги ще намерят време и мъдрост да ми дадат нужната подкрепа.

Семейство е безценно- то не може да се купи , но е важно да се цени! Нищо не би могло да го замени , затова искам всички деца по света да имат моя късмет.

Автор:

София Антонова Господинова 6 клас

ОУ „ Пенчо Славейков“, гр. Димитровград

Преподавател : Денка Николова